

Revolutionary Road

Imponerende drama om parforhold og livsstil Af Jes Nysten

Der har været megen snak om denne film lang tid før den ramte biograflærredet. Dels fordi dens manuskript er skrevet på baggrund af en moderne romanklassiker af samme navn fra 1961 af Richard Yates, og man derfor har diskuteret, om Sam Mendes kunne omsætte den troværdigt til lærredet; dels fordi det er første gang de to stjerner Kate Winslet og Leonardo DiCaprio er sammen siden megafilmen "Titanic".

Lignende ulidelig udenomssnak har også skæmmet en del anmeldelser af filmen, for lad det være sagt med det samme: Filmen står imponerende flot i sin egen ret. Alt det med, at de to megastjerner poserer, og at deres ego'er skygger for rollespillet, passer ikke. De yder en jættestræffelse og formidler intelligent og indfølelse det hjerteskerende – og alt for genkendelige – drama.

Vi er tilbage i 50'erne: Frank og April møder hinanden til en fest, og de er begge fyldt af ungdommelige drømme. Han har et tilfældigt arbejde, mens han venter på 'at noget stort skal ske'; hun drømmer om en karriere som skuespiller. Hurtigt føres vi frem til det liv, de sammen har skabt sig

på den pæne Revolutionary Road i deres pæne provinshus med den pæne græsplæne foran. Med to veldresserede børn, med et pænt og kedsommeligt job for ham inde i byen, det gængse hjemmeliv for hende, stilfuldt interiør, og masser af drinks og cigaretter og ikke mindst masser af tomhed og desperation for dem begge.

De mener imidlertid, at noget større er bestemt for dem. De er hævet over den middelmådighed, der omgiver dem dér, hvor de bor, og dér hvor han arbejder. En dag beslutter de sig: Nu skal det være slut med dette tomme trivielle liv; de vil drage til Paris. Der lever intelligente og interessante mennesker, og der vil de to endelig kunne få lov til at springe ud, som de to smukke blomster, de er.

Frank får imidlertid et godt tilbud på arbejdet. Det bliver ikke mere interessant, men det giver flere penge og mere status, hvilket åbner op for snigende selvbedrag og små listige løgne, der efterhånden begynder at fylde rummet mellem de to. Men i deres fastlåsthed forsøger de at 'lege pæn forstadsfamilie'. Kun en psykisk syg nabo-søn, der kommer på besøg en aften, er i stand til at gennemskue deres 'normalitet', der i virkeligheden

er et pænt dække over en forkvaklet og selvdestruktiv levevis.

Med logisk konsekvens ender dette drama da også i en 'dead end'. Eller man kan sige, at disse to uforløste og forpinte mennesker støder ind i et massivt isbjerg på denne deres fiktive Titanic-rejse! Særligt hjerteskrærende er det at observere, hvordan børnene blot er en rekvisit i disse to egoistiske menneskers fantasier. Gad vide om der ligger et særlig 'forældreopgør' til grund for det grumme billede, der her tegnes.

Sam Mendes har overlegent greb om dette på alle måder traditionelle drama, og Winslet og DiCaprio svinger sig i de store skænderier op på niveau med Richard Burton og Elisabeth Taylor. Særlig skarp og frygtindgydende er Kate Winslet, der endnu engang cementerer sin status som tidens bedste engelsksprogede skuespiller; og hun er i stand til at opflamme DiCaprio i en grad, så hans ellers stadig drengede fremtoning får både tyngde og farlighed.

Man kan måske sige, at denne fastlåsthed i et parforhold hører 50'erne til, og at man jo i dag kan frigøre sig og søge nye veje. Men hvem siger, at friheden og drømmene realiseres næste gang – eller næste gang?

Filmfakta

USA/England 2008 - Instr.: Sam Mendes - Manus: Justin Haythe efter roman af Richard Yates - Medv.: Leonardo DiCaprio, Kate Winslet, Kathy Bates, Kathryn Hahn, Michael Shannon, Zoe Kazan - 119 min. - Biografpremiere d. 30/1 og på DVD d. 29/7 2009 - Udlejning/pressebilleder © UIP

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7215&area=1>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2862>

<https://www.theguardian.com/film/2009/feb/01/revolutionary-road-review-winslet-dicaprio>

<http://www.nytimes.com/2008/12/26/movies/26road.html>